

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1104441/11

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד בועז גורק)

נגד

המשיבה: פלונית

הנדון: בקשה לביטול הסכם גירושין בגלל בעיה פסיכיאטרית

החלטה

הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י בשנת 2008, ומנישואין אלה נולדו שלשה ילדים. הצדדים התגרשו בתאריך ו' בכסלו תשע"ז (6.12.16), כשבו ביום גם אושר הסכם הגירושין שבין הצדדים על ידי בית הדין.

לפנינו עתירת הבעל לביטול ההסכם הנ"ל.

טענות הבעל

הבעל עותר לבית הדין לביטול הסכם הגירושין בטענה שלא היה כשיר דיו בעת החתימה ואישור ההסכם, וכי אך שבועיים לפני החתימה על ההסכם, שוחרר מהמרכז לבריאות הנפש גהה. לטענתו, אף שהיה כשיר למתן הגט, ואינו מערער על הגט, לא היה כשיר דיו להבין את משמעות ההסכם.

הבעל המציא לבית הדין סיכום אשפוז (שני עמודים, שאחר כך התברר שסיכום האשפוז היה חלקי בלבד, ומה שהמציא לבית הדין הם שני עמודים - מתוך ארבעה עמודים), לאחר שהיה מאושפז כשבועיים לפני אשור ההסכם.

הבעל טוען שלא היה כשיר בשעה שהסכים לשני סעיפים בהסכם בהם הוא הופלה לרעה:

1. חיובו במזונות בסך של 1200 ש"ח לילד, כולל מדור (סעיף 6 להסכם).

2. העובדה כי הדירה עברה במלואה ע"ש האישה (סעיף 7 להסכם), כאשר בהסכם כתוב שהדירה נרכשה מכספי האישה, והבעל טוען כי גם הוא נתן את חלקו בדירה.

בתאריך כ' בתמוז תשע"ט (23.6.19) קיים בית הדין דיון ארוך, ושמע בקשב רב את הצדדים ובאי כוחם. וכן שמע את אם האישה. האישה המציאה לבית הדין הוכחות לדבריה, וכפי שיובא להלן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כשירות הבעל בשעת החתימה על ההסכם

ראשית יאמר כי בשעת אשור הסכם הגירושין, בית הדין עבר על ההסכם עם הבעל והאישה, שאל על סעיף המזונות והדירה, ונוכח לדעת שהבעל הבין.

הבעל גם לא מכחיש את העובדה כי היה כשיר למתן הגט, ואינו מערער על הגט, ראה שורה 172 לפרוטוקול הדיון (יצוין כי האישה כיום כבר נשואה בשנית).

התברר כי הבעל הגיע ביום אשור ההסכם לבית הדין עם רכבו, כשהוא נוהג ברכב. אין ספק שבעל שאינו וכשיר, אינו יכול לנהוג ברכב.

עוד מתברר שהבעל אף ניהל משא ומתן כדי לזכות בהישגים נוספים מעבר לאמור בהסכם המקורי. יש ויכוח אם הבקשות לתיקון בהסכם היו ביום אשור ההסכם או לילה קודם (ראה שורה 97-86 לפרוטוקול).

הבעל דרש מהאישה שתשלם עבור הרכב שברשותה (חלקו של הבעל ברכב – 8000 ש"ח) ועבור הביטוח (בשווי 2000 ש"ח) ועבור ספות שיישאר אצלה, סכום של 17,000 ש"ח. ללא ספק מדובר בסכום הגון אם לא מפולפל, דבר המראה על כשירות ברורה לכריתת הסכם ממון על כל המשתמע מכך.

בכך גם נשללת טענת הבעל על רצון האישה לעשוק אותו. אם אכן זו הייתה מטרת האישה, הצעד הראשון מבחינתה היה שלא להסכים לכל שינוי או תוספת בהסכם לטובת הבעל. מזה שנענתה לדרישת הבעל ניכר כי התנהלה בצורה הוגנת בעת חתימת הסכם הגירושין.

האם ההסכם לא סביר

המבקש לבטל הסכם, צריך להוכיח כי ההסכם נחתם תחת לחץ וכפיה, או לחלופין, להראות שההסכם אינו הוגן בצורה קיצונית וכי הוא נעשק בהסכם זה על ידי הצד השני.

הבעל לא טען טענות של לחץ וכפיה, אך טען שההסכם אינו הוגן ומפלה.

האם אכן ההסכם בלתי סביר לרעתו ופוגע בעקרונות הצדק?

1. בעניין סעיף המזונות: סכום של 1200 ש"ח לחודש, כולל מרכיב המדור או אפילו מרכיב אחזקת המדור, הוא סכום מינימום לכל הדעות, ואף למטה מכך. גם תוספת המחציות, היא מקובלת ומחויבת, אף אם לא היינו מקבלים את טענת האישה שבפועל לא תבעה ממנו תשלום על מחצית הוצאות חינוך ובריאות, מעת הגירושין ועד היום. משכך מדובר בסכום מזונות שהוא ברף הנמוך ביותר, ואם יש בסעיף זה הטיה - הרי היא לטובת הבעל ולא לרעתו.

2. בעניין הדירה: האישה הוכיחה כי אימה היא זו שנתנה כמעט את מלא עלות הדירה. הבעל לא הוכיח את טענתו על כספים שנתן לדירה.

ובמה דברים אמורים. האישה המציאה מסמכים שהעברות הכספים למוכר הדירה היו מחשבון הבנק של האם. גם אם האישה וגם האישה אמרו כי כל מה שמשפחת הבעל העבירו הוא סכום של 10,000 דולר, ואח"כ עוד 5000 דולר, כתשלום לדירה. סכום של 15,000 דולר, מהווה כ-6.6% מערך הדירה. (הדירה עלתה 900,000 ש"ח, ו-15,000 דולר, באותה תקופה נע בסביבות 4 ש"ח, שהם כ-60,000 ש"ח).

האישה המציאה דפי אשור העברות בנקאיות, המוכיחות כי סכום של 865,000 ש"ח עבר מחשבון אם האישה לחשבון המוכרים. ובנוסף המציאה אשור להעברת 35,000 ש"ח במזומן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

משכך יש לראות את אשר נכתב בהסכם שהדירה מומנה מכספי אם האישה, נכונים בהחלט, כאשר סכום זה של 15,000 דולר בטל במיעוטו, בפרט שהאב לא התחייב במדור, וכן האישה ויתרה על כתובתה, למרות שבנסיבות המקרה, שהבעל התברר כבעל נטיות למחלות נפש, וכי מום זה הוסתר ממנה, יכלה לתבוע כתובתה.

טענת הבעל כי השקיע אח"כ בדירה סכום של 280,000 ש"ח לשיפוץ, לא הוכחה, והיא הוכחה על ידי האישה ועל ידי אם האישה. בית הדין אפשר לבעל להשלים טענות ולהמציא ראיות לטענותיו במשך 45 יום, ואחר כך קיבל הבעל זמן נוסף של 15 יום, אך לא הגיעה לשולחן בית הדין כל ראיה לבסס תביעת הבעל. מאידך – בא כוח האישה המציא מסמכים המוכיחים כי אם האישה הוציאה סכום של 271,000 ש"ח עבור הוצאות השיפוץ. גם במסגרת השלמת הטיעונים, לא הביא הבעל הוכחה כלשהי לביסוס טענתו.

סיכום אשפוז

אבל החמור מכל בהתנהלות הבעל התגלה בהמשך.

כאמור, הבעל המציא סיכום אשפוז מהמרכז לבריאות הנפש גהה. הבעל שוחרר מהמרכז לבריאות הנפש, כשבועיים לפני הגט ולטענתו עובדה זו מוכיחה שלא היה כשיר בשעת החתימה על ההסכם.

אלא שלאחר בדיקה התברר שהוא המציא רק שני עמודים של סיכום האשפוז מתוך ארבעה עמודים, כשהוא משמיט שני עמודים חשובים ביותר, בהם נכתבה חו"ד פסיכיאטרית על ידי ד"ר ליאור אדלר ביום האשפוז. כדי שלא יידרש להמציא את כל סיכום האשפוז, נקט בצעדי הטעיה ורמיה תוך שהוא מוחק בתחתית העמודים את הכיתוב המורה שהם חלק מתוך ארבעה עמודים.

אין לנו ספק כי שגגה יצאה מתחת ידו של בא כוח הבעל, שהוא עו"ד חשוב ומכובד, ואינו חשוד לנסות להטעות את בית הדין. ככל הנראה הוא הוטעה על ידי הבעל ולא היה שותף לקנוניה. כך או כך, מדובר במעשה חמור ביותר בו מנסה התובע להטעות במודע את בית הדין, תוך הבאת מסמכים חלקיים, תוך נקיטת צעד חמור על גבול הפלילים, של מחיקת חלק מהמסמך שהומצא, בניסיון להעלים את העובדה שמדובר במסמך חלקי !!!

נוכל להבין היטב את הסיבה לצעד החמור הנ"ל אם נעיין בעמודים החסרים, בדבריו של ד"ר ליאור אדלר בסיכום האשפוז, מיום 20.11.16, שבועיים לפני אשור ההסכם ומתן הגט:

"הערכה פסיכיאטרית:

הופעה והתנהגות: לבוש מסודר, דבור תקין.

שיתוף פעולה: משתף פעולה באופן מלא.

מודעות והתמצאות: התמצאות בזמן תקינה, התמצאות במצב תקינה, התמצאות במקום תקינה.

קוגניציה: לא נבדקה פורמאלית. רושם שתקינה. אפקט מעט כהה.

מהלך חשיבה: תקין.

תוכן החשיבה: שולל קיום מחשבות שווא של תפיסה שולל, ואין עדות להפרעות בפרספציה.

בוזן מציאות: רושם שתקיין.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שיפוט: תקין במהלך הבדיקה.

תובנה: כמעט מלאה.

כל הרואה יאמר ברקאי. אם היה נדרש המבקש להמציא אישור רפואי שהוא אכן כשיר לכריתת הסכמי ממון על כל המשתמע – הרי המסמך שלפנינו היה עונה בצורה מלאה על דרישה זו. מובן אם כן מדוע השמיט הבעל עמודים אלה של סיכום האשפוז מכתב התביעה.

בעוד שבדרך כלל בהסכמי ממון אנו נסמכים על התרשמות כללית כדי לקבוע כי העומד לפנינו כשיר משפטית לחתימת הסכם, הרי במקרה שלפנינו יש גם הוכחה ברורה על ידי חוות דעת של רופא מוסמך, שהבעל בעת שחרורו מהאשפוז, עובר לחתימת ההסכם, היה כשיר לחלוטין.

מסקנות

כאמור לעיל, ביום אשור ההסכם בית הדין עבר עם הצדדים על ההסכם ובחן את הבנת הבעל והאישה. בית הדין נוכח בכשירותו והבנתו של הבעל להסכם, ובפרט לאור העובדה שהבעל התמקח על כמה סעיפים. גם לצורך סידור הגט התרשם בית הדין כי הבעל כשיר.

מצער לראות שהבעל השמיט דפים חשובים מחו"ד של ד"ר אדלר מיום 20.11.16. חו"ד התומכת בטענת האישה שהבעל היה כשיר לחלוטין בזמן אשור ההסכם ומתן הגט.

השמטה זו מלמדת על ניסיון להונות את בית הדין בדבר כשירותו, וניסיון לעשוק את האישה ולעשות עושר שלא במשפט.

כמו כן בנסיבות התיק, השתכנע בית הדין שהסכם הגירושין צודק ואינו מוטה לרעת הבעל, שהרי סכום המזונות הוא ברף הנמוך ביותר, ואינו כולל מדור.

גם בהעברת הדירה על שם האישה, התרשם בית הדין שאין שום עושק, מאחר והשקעת הבעל בדירה הייתה בסכום של 15,000 דולר בלבד, כשהדירה עלתה 900,000 ש"ח, ומאידך ויתרה האישה על כתובתה, וכן ויתרה על תביעה למדור הילדים מהאב.

לאור כל האמור - התביעה נדחית.

בשולי הדברים

בנסיבות אלו שהבעל הגיש לבית הדין מסמכים רפואיים להוכחת טענותיו, תוך הטעיה חמורה, של השמטת חלק מהמסמך השולל את טענותיו, וכן מחק מתחתית המסמכים שהגיש את הכיתוב המורה כי המסמך כולל ארבעה עמודים (בתחתית כל עמוד נכתב, "עמוד 1 מתוך 4", וכן הלאה. שורה זו נמחקה משני העמודים שהגיש הבעל), היה על בית הדין לחייב את הבעל בהוצאות משפט לדוגמא.

אולם לפני משורת הדין ובהתאם לנסיבות, החליט בית הדין שלא לחייבו בהוצאות.

נוסיף ונאמר, כי לאור החלטת בית הדין, שהבעל היה כשיר לחלוטין בשעת החתימה על ההסכם, הרי על פי האמור בהסכם הגירושין, כל ענייני ההסכם, ככל שיהיו בגינם טענות ותביעות בין הצדדים, יהיו נדונים מכאן ואילך במסגרת של בוררות.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ג באלול התשע"ט (23/09/2019).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה